

KNJIGA 21

KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=21>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

Prikaz rezultata str. 401/872

Tema: [Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?](#)

09-04-2015 04:15#401

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

CROATIA'S WAY OF THE CROSS - THEY FELL FOR THEIR COUNTRY

HRVATSKI PUT KRIŽA - PALI SU ZA SVOJU DOMOVINU

general DRINJANIN

5.VI.1966

Mil. gđa Zora Levenski,

Toronto

Milostiva gospodo i draga sestro !

(Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na strani 568. Mo, Otporaš)

Dobio sam knjigu Tovila Mate na engleskom jeziku i ja Vam se zahvaljujem. (Radi se o knjizi koju je napisao gosp. Mate Tovilo iz Toronta: [KRIŽNI PUT](#). Prevedena je na engleski 1966. Mate Tovilo je bio vojnik HOS-a NDH. Pozvao sam ga u San Francisco 1977. godine da prikaže film HRVATIMA SAN FRANCISCA I OKOLICE: "[JEDAN DAN POGLAVNIKOVA ŽIVOTA](#)". On se odazvao. Iznajmili smo u Redwood City Kinodvoranu. Hrvati su se znatiželjno odazvali i bilo je oduševljenje iznad svih očekivanja. Knjiga na engleskome nosi naslov kakav sam gore stavio. Mo. Otporaš) Mi ćemo preporučiti stvar, kao i svaku, koja je dobra, i posebno ako je na stranim jezicima.

Mi od svega dadnemo vodećim ljudima i posebno vojnim zapovjednicima sve na stranim jezicima. Molim Vas da bi zamolili brata Tovila da bi zamolili br. Tovila da nam pošalje deset komada, koje ćemo dati vojničkim zapovjednicima, kao što smo im dali i sve drugo. Mi ćemo mu rado dati u zamjenu naše stvari.

Znam da Vam je br. Ratko povratio novce i vjerujem da ste kupili izravno dukate. Mi to kao i svaku drugu stvar preporučimo, ali nemamo veze sa trgovačkim dijelom. (Ovdje se radi o jednom Hrvatu, Zlatku Tudjinu, koji je otvorio svoju trgovinu zlatina ili zlatarstva na adresi: 8 Munchen 2, Gabelsbergerstr. 69, W: GERMANY. Mnogi Hrvati su naručivali razne zlatnike kao dukate u obilku

hrvatskih velikana, mo. Otporaš).

Ovdje ima poteškoća oko stranih novaca, i ja sam uvijek slijedio u tom pravcu instrukcije i dobio od njih priznanje. Ja sam davao državi čekove i onda kada je dolar vrijedio dvostruko na crnoj burzi. Oni su meni dali zaštitu za moj život i jedan general kao ja ne smije se baviti poslovima ovakve prirode, iako skoro svi čine. (Ne mogu odoljeti da ne kažem i ja koju riječ glede ovoga što je upravo general rekao. Ovo je jedno izvanredno svjedočanstvo jednog časnog, poštenog hrvatskog generala. Kamo sreće da su svi oni koji su se koristili "ratnim profiterstvom" bili kao i general Drinjanin, možda, kažem samo **MOŽDA**, da nikada ne bi izgubili NDH, ili u najmanju ruku da nikada ne bi došli do Bleiburga, tj. da Bleiburga ne bi bilo. Ima toga mnogo za reći, ali neka ova PISMA MAKSA LUBURICA kažu nama Hrvatima ono što bi trebali znati a ne znamo. Znam, kroz ova pisma sam to primijetio, da ima mnogo ponavljanja, ali zato se i zovu pisma koja su u jednu ruku kao i osobni razgovori. Jer kroz osobne razgovore se mnogo kaže, što se inače ne bi reklo preko novina i knjiga. Zato će ova pisma imati svoju specifičnu ulogu u hrvatskoj literaturi, osobito onda kada se netko potruži i sve stavi u: **SABRANA DJELA MAKSA LUBURICA**. Mo. Otporaš) Mora se uvijek braniti vlastita kategorija, da je i drugi onda priznaju.

Ja Vas molim da svima oko Vas izručite pozdrave i stavite im na srdce, da traže ruku brata, a ne brata, pa i onda ako se ta braća ne slažu u svemu.

Još jednom topla hvala za sve ono što ste na svim poljima učinili, a i u našim akcijama isto. Uz rukoljub, odani Vam

general Drinjanin.

Napomena:

Maloprije sam nazvao prijatelja Blagu Nižića u Toronto i pitao ga o gospođi Levinski. Blago Nižić mi je rekao da ju je vrlo dobro poznao. Ona je porijeklom Čehinja ili Slovakinja. Udata za Hrvata. Njen muž je bio hrvatski vojnik u HOS i da je poginuo u borbama u Trstu ili oko Trsta 1945. Blago nadodaje da je gospođa Levinski velika Hrvatica kao i Katarina Zrinski. Tako veli Blago Nižić. Otporaš.

Posljednje uređivanje od Bobani : 09-04-2015 at 04:19

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Što je značio Deseti Travnja za Hrvatski narod!

10-04-2015 01:44#402

**PRIJE 74 GODINE PROGLAŠENA NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
GENERAL DRINJANIN DAO "PAKRAČKI DEKRET" ILIJI STANIĆU**

<http://kamenjar.com/iz-poruke-genera...-travnja-1966/>

objavio

Posljednje uređivanje od Bobani : 10-04-2015 at 01:58

10-04-2015 16:57#403

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Naslovna

Priče

Deseti travnja – dan koji je zabranjeno i pomisliti?

Naslovna

Priče

Posljednje uređivanje od Bobani : 10-04-2015 at 17:00

13-04-2015 02:52#404

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Dragi Mile,

Višnja Pavelić, iako je 92 godine stara, oštro-umna je i bistra i HT-u dala je intervju povijesnoga značenja. U istome duhu pisana je i moja autobiografija na engleskom i vrhunski pisani životopis generala-viteza Vjekoslava Luburica. Moji memoari su u tisku a na glomaznu knjigu, životopis našega Maksa, treba čekati još dvije godine. Ljudi bi to htjeli imati u rukama čim prije, ali i pisac i ja stojimo na tome da vrhunski pisana bilo koja knjiga zahtjeva nekoliko godina teškoga rada. **NE ZELIMO IZLAZITI PRED JAVNOST S TRALJAVO PISANOM KNJIGOM NEGO HOCEMO VRHUNSKO DJELO O NAJITELIGENTIJEMU I NAJOBACENIJEMU USTASI.**

ZA DOM SPREMNI!

J. Ivan Prcela

---- Annie Boban <froate@hotmail.com> wrote:

<http://kamenjar.com/visnja-pavelic-z...alne-hrvatske/>

14-04-2015 16:12#405

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**PRONAĐOH JOŠ JEDNO PISMO GENERALA DRINJANINA
"OGRANAK RAFAEL VITEZ BOBAN"**

general DRINJANIN

6.XI.1968.

Bratskom Odboru
Ogranka "**RAFAEL VITEZ BOBAN**"
Chicago

Draga braćo!

Brat Jerko Grubišić poslao mi je ček na 300 dol. (na koji) potvrditi primitak, i zatim zahvaliti se Vama svima, koji ste za ovu svrhu pomogli, i koji i inače snosite težinu rada na svojim leđima.

Koristim ovu zgodu da Vam svima stavim na srdce potrebu zajedničkog rada, dogovaranja, izmjene misli, pa i dobre konstruktivne kritike, kako bi bili na visini potreba, kako ne bi zakržljali u duhu i idejama, kako ne bi nikada više ovisili niti o volji jednog čovjeka, niti jedne grupe, niti jedne stranke, nego da što širi krug svjesnih rodoljuba bdije nad narodnom sudbinom.

Potrebno je s jedne strane zadržati monolitnost organizacije Otpora, i s druge strane surađivati sa svakim našim državotvornim pokretom bez razlika na jačinu. To se mora činiti, naravno, na jednoj ozbiljnoj bazi, na odgovornom načinu, solidno i bez osobnih i malih razlika, koje često znaju anulirati uspjehe i ozbiljnih i svjesnih ljudi i grupa.

Brat Šego (**Stipe, mo**) je stari borac, vojnik, a kasnije je u novim borbama i progonima naučio politički misliti. Vidite da je znao i surađivati sa državotvornim grupama, i stvoriti ogranak na koji smo svi ponosni. Hrvati Chicaga mogu mnogo toga učiniti. I ja vjerujem da će Vaš Ogranak znati biti prvi.

Grli Vas sve i čestita Vam, uz naš vojnički pozdrav
odani Vam
general Drinjanin (potpis)

Hrvatski narodni otpor, hno. - Portal - Vijesti

realan

Početak

Datum registracije
Apr 2015

Bobani, svaka Vam čast na velikom trudu. Upravo sam pročitao cijelu temu. Mislim da veću zbirku emigrantskih pisama (bilo to sad hrvatski ili srpski) na jednom mjestu još nisam uočio. Očevidno je da ste uložili veliki trud u skupljanje i pričekujem pisama Gen. Drinjanina.

15-04-2015 11:50#407

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

@ realan. Hvala dragi prijatelju. Ne znam koliko si upoznat sa ovim pismima. Izišla je knjiga prošle godine u Zagrebu: **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"** od nekih 1100 stranica. Pisma su skenirana i u knjizi izgledaju kao originalni. Ima vrlo zanimljivosti u tim pismima. Pisma je pisao čovjek sa terena i sudionik mnogih dogodovština. Ako te bilo što još zanima glede ove teme, samo se javi. Želim ti sve najbolje i dobro nam došao sa tvojim priložima. Pozdrav.

15-04-2015 12:05#408

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PRVO PISMO ILI OKRUŽNICA GENERALA DRINJANINA HRVATIMA: "ETO, TU JE NAŠA SNAGA" (prvi dio)

(Šteta da se i ovo pismo Maksa Luburića, generala Drinjanina od 20 prosinca 1951 godine Hrvatima u izbjeglištvu ne nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA".)

General DRINJANIN:

STARE RANE I NOVA GODINA

Svaki dobri gospodar pri završetku godine pravi bilansu svog godišnjeg rada, da bi tako lakše mogao napraviti plan za novu godinu.

Naši će politički planovi zavisiti o mnogobrojnim vanjskim snagama, uplivima i događajima. O tome će govoriti zvani i još više nezvani. Nu, ima jedno pitanje, o kome će malo tko govoriti, iako bi morali svi nešto reći i još više učiniti.

Radi se o našem najbolnijem pitanju: ratnim ozljeđenima i nemoćnicima. To pitanje je izvan okvira drugih snaga. Zavisi samo i jedino o nama, pa ga zato trebamo i sami riješiti svojim vlastitim snagama.

Ne govorim onima, koji su radi svoga stranačarskog uvjerenja u načelu protiv heroja našega rata. Govorim među nama, pa ćemo odmah prijeći na stvar; i iznijeti jednostavno problem kao jednu vojničku operaciju.

MI SMO PROTIV PROSJAČKE INTERVENCIJE TOGA PITANJA

Hrvatske Oružane Snage su oružani dio hrvatskoga naroda, koji služi za obranu Domovine, kako uglavnom svoje krvi, tako i ulogom umnih sposobnosti i materijalnih dobara. Zato je Domovina dužna brinuti se za te svoje sinove.

U borbi za Domovinu pali heroji ponos su i čast narodu. On ih pjeva u pjesmama i slavi u tradiciji, podiže im spomenike, odgaja podmladak u štovanju njihovih vrlina i viteštva. Brine se za siročad i nasljednike, favorizira ih u javnim službama i častima. Priredjuju se vjerske, patriotske i vojničke manifestacije u čast palima za Domovinu. Sve civilizacije, svi režimi i sve epohe i na svim kontinentima, odavali su počast svojim mrtvima, posebno to čine vjernici Krista i Alaha.

Ratni ozljeđenici se nalaze između palih i zdravih. Imaju pravo na sve časti, koje se ukazuju palima, jer su padali i bivali ranjeni. Dali su sve i imaju pravo tražiti od Domovine sve. Nu, još su živi, iako su izgubili zdravlje, mladost, mnogi ruke, noge, vid; skoro svi zdravlje, a većina i svoje mile i drage, ognjišta i imetak. Na kraju su izgubili i svoju Domovinu i Državu, sredstva za obranu Domovine u rukama naroda. Time su izgubili i svoga zaštitnika i dužnika, (sada) kada bi ga DVOSTRUKO TREBALI.

Ratni ozljeđenici imaju svoja prava, jer su izvršili svoju dužnost. Zato govorimo o **NAŠIM DUŽNOSTIMA PREMA NJIMA**. Zato smo protiv rješenja tog pitanja na bazi prosjaštva, milosti i slučaja, kako bi mnogi, vjerujem i dobronamjerno, htjeli stvar riješiti.

U NAŠOJ SAVIESTI JE NAŠA SNAGA

Nezavisna Država Hrvatska je bila najidealnije sredstvo u rukama hrvatskog naroda u obrani njegovih prava i u vršenju njegovih dužnosti. Mi smo bili jako ponosni, kada smo u Zagrebu gledali ratne i druge ozljeđenike u novim odorama, u dobrim domovima. Poglavnik je bdio nad njihovom sudbinom. Kada smo izgubili svoju Državu i bili okupirani po srbokomunistima, tisuće je ratnih ozljeđenika bilo pobijeno po domovima i bolnicama. Ostatak se spasio i nalazi se u slobodnom svijetu, skupa s nama, drugim pripadnicima Hrvatskih Oružanih Snaga.

I kao što se smatramo obvezanima, našom savješću i položenom prisegom, kao pripadnici Hrvatskih Oružanih Snaga, tako i najbolji dio nas, naše ratne ozljeđenike smatra dijelom nas samih. Naša obveza je još samo pojačana činjenicom, da nam je Domovina zarobljena. Tako moramo smatrati još jačom i svoju obvezu prema njima, koji su sve dali Domovini i nama što je za uzor u pogledu vjernosti i vjere. Oni su izvršili svoju dužnost i zato su ratni ozljeđenici. Mi se spremamo izvršiti svoju dužnost i sutra možemo biti ratni ozljeđenici i nemoćnici.

Je li se ikada dogodilo u opkoljenoj tvrđavi, da je nekome bilo uskraćeno nešto, dok su drugi živjeli u izobilju? Da li je ikada naš hrvatski vojnik uskratio zadnji zalogaj kruha ili gutljaj vode svome drugu? Da li danas živimo u boljim prilikama i da li nismo dužni i sada slijedit taj viteški i plemeniti primjer? Ako ima dobra, i ima naše braće, koja su jučer bila spremna platiti glavom spašavanje jednog ranjenog druga, zar se može sumnjati, da smo dužni i danas spašavati svoje drugove u oružju, svoju pravu braću, od gladi i tuberkuloze, vlasti Tita i zime?

Za razliku od naših neprijatelja komunista, koji su potukli svoje vlastite ranjenike, da se riješe tereta, mi, koji smo vjernici Krista i Alaha, moramo i po vjerskim svojim uvjerenjima sve učiniti, da pomognemo potrebne. I kada nam je to i dužnost, tada nam savjest i svijest nalažu, da sve učinimo. **ETO TU JE NAŠA SNAGA.**

Nastavlja se.

15-04-2015 16:28#409

realan
Početnik

Datum registracije

Apr 2015

Prvotno napisano od Bobani

@ realan. Hvala dragi prijatelju. Ne znam koliko si upoznat sa ovim pismima. Izišla je knjiga prošle godine u Zagrebu: "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" od nekih 1100 stranica. Pisma su skenirana i u knjizi izgledaju kao originalni. Ima vrlo zanimljivosti u tim pismima. Pisma je pisao čovjek sa terena i sudionik mnogih dogodovština. Ako te bilo što još zanima glede ove teme, samo se javi. Želim ti sve najbolje i dobro nam došao sa tvojim priložima. Pozdrav.

Poštovani gospodine Bobani, čuo sam za knjigu. Pokušao sam je nabaviti preko prijatelja, ali nažalost bezuspješno. Očevidno je po pismima na ovoj temi, da je i sama knjiga izvanredna. "Emigranстке priče" i dešavanja ne smiju pasti u zaborav, usprkos pokušajima da se još živi emigranti učutkaju. Pogotovo za mlađe naraštaje je zasigurno interesantno citati kako su razmišljali emigranti i sta su sve radili. Na kraju treba istaci da su Luburićeva pisma od izvanrednog značaja, jer je on prvi (a mislim i jedini) zagovarao pomirenje ustaša i komunista hrvatskog porekla. Istorija je dokazala da je bio u pravu, Tuđmana treba gledati i shvatiti kao rezultat tog Luburićevog razmišljanja. Bar je to moje skromno mišljenje o tome. Ispravite me, molim Vas, ako griješim ili ako sam previše otvoren. Da li su slučajno objavljena i neka pisma koje je Luburić uputio srpskim, tj. jugoslavenskim emigrantima? Znam da je takvih konverzacija bilo, pa zato pitam. Budite pozdravljeni, realni

15-04-2015 22:15#410

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Poštovani i dragi prijatelju "

16-04-2015 03:14#411

realan

Početničnik

Datum registracije

Apr 2015

Poštovani gosp. Bobani, meni se Vaša posljednja poruka ne prikazuje u cijelosti. unuk narodnih neprijatelja

16-04-2015 04:12#412

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Poštovani prijatelju ni sam ne znam šta je bilo. Htio sam Vam se javiti i najednom se sve prekinu. Više nije ni važno. sada ću Vam reći ono što sam malo prije htio.

Ja sam taj koji je prikupljao Maksa Luburića pisma skor sada pola stoljeća. Ja sam taj koji sam ih stavljao u internet da ljudi mogu čitati i upoznati se s idejama čovjeka kojeg se je za mnoge stvari okrivilo. Dok sam prepisivao njegova pisma, kojih imade skoro tisuće sam kod mene, a da ne govorim koliko ih ima kod drugih s kojima je general Luburić surađivao i dopisivao se. mene su ta pisma toliko impresionirala da sam ih odlučio izdati u jednoj ili više knjiga. kada sam prošle godine bio u Zagrebu kod izdavačke kuće Despit Infinitus, sve pregledali, jedni druge saslušali i došli do ideje da bi najbolje bilo izdati Maksa Luburića pisama u originalu, tak da čitatelji sami prosude i vide da su pisma autentična. U tim pismima je bilo mnogo pisama kopija od kopija tako de se neka ne vide najčitljivije. Ali svakako knjiga "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" je dan vrlo povijesni izvor za povijesnu građu u borbi za stvaranje NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, kao u u borbi iste, kao također i borbe protiv srpske kraljevske Jugoslavije. ta se knjiga ne čita kao neki napeti roman, nego se čita kao sv. Biblija. Otvoriš jedno Evanđelje i njega čitaš. Ista stav s ovom knjigom. Nađeš po datumu jedno pismo i njega čitaš i studiraš.

Poštovani prijatelju ako ste zainteresirani za tu knjigu i želite ju imati, spreman sam Vam pomoći kao do nje doći. Poznam prijatelj u USA koji - možda - još ima nekoliko u zalihi. Knjiga je 299 kuna plus poštarina za USA i Canadu koja je nekih 99 kuna, što bi sve skupa moglo biti nekih 80 US dollara.

Ima jedno vrlo važno pismo generala Luburića kojeg je on pisao 1951. a nije u ovoj knjizi. Za koji dan ću ga staviti ovdje.

Pozdrav.

16-04-2015 12:55#413

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZA PODSJETITI PRILAŽEM OVDJE KOMENTAR I NA NJEGA ODGOVOR

(Iako sam mnoge dobroćudne i zloćudne komentare ispustio, za bolje razumijevanje iznošenja ovih pisama na portalu Dnevno.hr, ostavljam komentar gospođe korisničkim imenom "Hruhru" kako bi čitatelji knjige **PISMA MAKSA LUBURIĆA** mogli imati bolji pregled shvaćanja i onih koji drugačije misle. Donosim također i moj odgovor gospođi korisničkim imenom "Hruhru". Otporaš)

Hruhru 10th April 2012, 23:14

Dirljiva je Otporaševa odanost idealima za koje su ginuli pripadnici HOS-a u WW2...

Mladost sam provela slušajući samo jedan dio priče, onaj o kojemu Otporaš ne govori, pa iako sam davno osvijestila da postoji i druga strana uvijek sa zanimanjem čitam o njoj. Za razliku od Houdinija, mislim da premalo znamo o ideologiji ustaškog pokreta jer je on i dan-danas na neki način tabu tema. Previše je zla napravljeno za vladavine NDH da bi o njemu bilo oportuno govoriti sa pozitivnim predznakom ... Odatle i ta "gromoglasna" šutnja na Otporaševe upise, bar mi se tako čini. Ipak, svatko tko želi biti objektivan danas sigurno zna da najveći dio pripadnika HOS-a nije mislio ni činio ništa nedolično, a službu je obavljao sa samo jednim ciljem: ostvarenja vjekovnog

sna o samostalnoj i slobodnoj Hrvatskoj. Zato su ti ljudi sasvim sigurno zaslužili povijesnu rehabilitaciju, jer kao pojedinci ne mogu snositi odgovornost za nedjela drugih za koja, vjerujem, mnogi u to vrijeme nisu ni znali ni čuli.

Iako nas danas muče neki novi problemi, a WW2 protekom vremena, sasvim prirodno, sve više pada u zaborav, podržavam Otporaša (i ne samo njega!) u njegovom nastojanju da promijeni jednostranu percepciju o vojsci NDH kao zločinačkoj i njezinim vojnicima kao zločincima. Zato sa zanimanjem čitam "njegova" pisma i komentare! Jedino bih voljela znati kako možemo biti sigurni u autentičnost tih dokumenata, pa ako su negdje već ranije objavljeni (a vjerujem da jesu) bilo bi dobro navesti izvor ...

Otporaš 10th April 2012, 23:49
Poštovana Hruhru,

Mislim da odgovaram plemenitoj gospođi jer tako zaključujem po vašem pisanju. Što se tiče ovoga pisma kojeg ste vi sada pročitali, to je general DRINJANIN pisao u šapirografiranom izdanju DRINE, revija za odgajanje budućih hrvatskih vojnika, br. 9 1951 god. od 20 prosinca. Nastavljam ubrzo treći (dio) pisma. Molim samo pratite i po mogućnosti kopirajte i sačuvajte.

Uvjeravam vas da pisma generala Drinjanina koja ja posjedujem nisu još vidjela svjetlo dana niti su bila objavljena u javnosti. Mnoga od tih pisama sačuvao sam i omotnicu/kuvertu sa markom. Dakle, autentični su i za moju osobnu procjenu su od vrlo velike naše hrvatske povijesne važnosti. Ima samo jedno pismo koje sam prije dvije i pol godine objavio na jednom portalu koji više ne postoji. To pismo nisi naslov: Posljednje pismo generala Drinjanina, pisano svom uskom suradniku i mome dobrom poznaniku pukovniku Štefu Crničkome (1903-2006) 18 travnja 1969. godine. To sam pismo tada dao objaviti u javnost na portal javno.com, jer je izišao jedan opis povodom 40 obljetnice pogibije generala Drinjanina. Govori se da je Generalov ubojica Ilija Stanić bio i generalov kršteni kum. Koliko znam to još istinito nije provjereno. Kako je general to pismo pisao samo dva (2) dana prije svoje mučeničke smrti i kako je on povoljno u tom pismu Štefu Crničkome pisao o Iliji Staniću, dok je ovaj, Ilija Stanić, u to vrijeme pripremao kako što zgodnije ubiti svojeg kuma i hrvatskog generala, dotle general Drinjanin najpovoljnije piše o svome kumu i dva dana kasnije o svome ubojici. O tome će biti još riječi.

Što se tiče bilo kakovih zločina počinjenih na području NDH za vrijeme WW2, treba uvijek imati na umu i pred očima da su to bila ratna vremena i da su na području NDH ratovala nekoliko stranih vojska, i to svaka za svoj osobni račun a na uštrb nama Hrvatima i našoj Državi Hrvatskoj. Osim toga poznato je da pobjednici ratnu povijest pišu onako kako to njima najviše odgovara. Čim prije ću priložiti ovdje jedan link pa vas uljudno molim i sve one koji do tog linka dođu, da ga pogledaju.

Primate iskrene pozdrave. Otporaš.

17-04-2015 02:31#414

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA DRINJANINA (1)

(Ovo je naslov pisma kojeg mi je poslao iz Pariza dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je poslato s pošte: M.Dabo B.P. 32-06, Paris France 16 svibnja 1969. godine, dakle 26 dana poslije pogibije generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića. Kako će se vidjeti iz pisma da je pismo pisano na licu mjesta zločina, dakle u kući generala Drinjanina u Carkagente gdje je bila tiskara DRINAPRESS i gdje je on stanovao. Pismo su pisali u zajednici dva najistaknutija dužnosnika HNO pukovnik Stjepan (štet) Crnički i dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je pisano na pisačem stroju i najvjerojatnije na stroju DRINAPRESA. Pismo je meni poslano u San Francisco iz Pariza 16 svibnja 1969. Do slanja tog pisma iz Pariza je došlo poradi toga što dr. Peranić uz sebe nije imao svoju adresu, te u zajednici napisano pismo je, po povratku u Pariz, meni poslao u San Francisco. Pismo je na dvije stranice i malo podugo. Neću ga razdvojiti u dvoje poradi sadržaja velike važnosti. Molim da se uvaži. Pismo nema datuma, ali zato ću se poslužiti datumom kada je poslano iz Pariza. Potrebno je ovdje spomenuti da ovo pismo nije u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" koja je prošle godine izašla u Zagrebu u izdavačkoj kući Despot Infinitus. Otporaš Mile Boban.)

Paris, 16 svibnja 1969,
Bratu Mili Boban.

Otvorenom Zapovjedju Generala Drinjanina od dne 26 ožujka 1969. g. morao sam na put posjetiti Radne Skupove Europe. General je ostao sam.

Ima već godinu dana i pol, što je General primio u Drinapress i pod vlastiti krov - Iliju Stanića iz blizine Konjica. On je bio sin Generalova vojnika. Po provjerljivim podacima, taj mladić od 23 godine, bio je istjeran u Hrvatskoj iz škole, poslan na Goli Otok, kao izbjeglica došao u Španjolsku, te iz Madrida upućen Generalu. (Nedavno se je mogla čuti njegova verzija u seriji jugoslavenske tajne službe, kako je došao iz Madrida od Poglavnikove supruge Marije i prof. Pavla Tijana. Sve laž, mo) Rujna prošle godine ga je General otpustio, ne jer je posumnjao u njegovo rodoljublje, nego jer je svojim nekorektnim mladenačkim ponašanjem izazvao nezadovoljstvo i u kući i u tiskari. General je Staniću dao novac za put i uzdržavanje za više dana, te ga otpustio.

Stanić je u Valenciji pao u ruke udbe (a on je već bio Udbin agent s kodnim imenom Mangus, mo), kao i toliki mladi intelektualci bez posla po Europi. Željko Bebek (Željku Bebeku se uistinu treba posvetiti jedna velika pažnja u svim ispitivanjima oko ubojstva generala Drinjanina, mo) je već tada, navodno, bio u rikama UDBE. Tu otpočinje paklenska zavjera protiv Generala. Stanić i Bebek putuju u Francusku ili Njemačku, valjda na "obuku" i po upute. Paklene osnove su tu zamišljene.

Bebek je bio napisao jednu knjigu (JEDAN NAROD U OPASNOSTI, mo), koju general nije htio uzeti u tiskaru Drinapressa, jer nije imala nikakve pozitivne vrijednosti. Ali sada, kako izgleda, srbokomunistička Udba daje Bebeku novac za tiskanje knjige, te je tako računala da će Bebek biti u tiskari prilikom tiskanja. U isto vrijeme će biti dosta posla (računala je Udba), te će Bebek predložiti Generalu da se Stanić ponovno primi u tiskaru. Tako - po računu Udbe - u tiskari će biti i Bebek i Stanić, koji će u trenutku x ubiti Generala. Izgleda da Udba daje Bebeku novac, kupuje auto (jer će trebati mnogo putovati te oko 9 studenoga prošle godine, najprije Bebek, a onda Stanić ulaze u tiskaru i imaju pristup u Generalov stan.

Oko 15 studenoga General po službenoj dužnosti putuje u Madrid, i kad se vraća (oko 20 studenoga) nalazi u kući - jer je poznato da je General bio oprezan - željeznu motku dugu oko 60 cm. Sumnja je pala i na Bebeka i na Stanića. 22 studenoga 1968. dolazim k Generalu, nalazim i drugu sličnu motku na drugom mjestu u kući. Savjetujem odmah Generalu da ih obojicu istjera i ne dozvoli im ulazak u kuću. Početkom veljače ove godine stiže i brat Dabo-Peranić iz Pariza. Sada zajednički tražimo od

Generala da istjera Stanića. (Bebek više nije dolazio, jer je njegova knjiga bila završena.) (Dr. Peranić u svojoj knjigi **POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA** piše na str. 46/47) : "... Odbili smo je tiskati i General i ja. Neozbiljna. Bebek nije imao osnovnog znanja da bi mogao napisati nešto ozbiljno. Nismo se htjeli brukati u Drinapressu.

Začudio sam se zato Generalovom pismu od 16 Listopada, samo 11 dana poslije nego što se Bebek bio pojavio sa Stanićem u mom stanu u Paris-u. General mi piše:

"Tu je Željko Bebek, sa knjigom, Vjerujem da ćemo tiskati. Konačno se odlučio: ili mora platiti, barem nešto, ili se knjigu prodaje u vlastitoj režiji. Trećega nema. Valjda je probao svugdje. (Ovo polje treba ispitati. Željko Bebek nije imao novca za tiskanje knjige; sada ga ima. Tko mu ga je dao ili posudio? Nestaje ga sa Stanićem u rujnu 1968 god. Vraća se natrag kod generala Drinjanina i nudi da sada ima "nešto" novca za početi tiskati knjigu,mo) Ja nisam osoban, a on je mlad, i može je već i pametniji".

Ali General ostao Luburićem. Nije htio poslušati. Nije htio poslušati savjete. - Ali važnija je druga stvar: Svima je Vama dobro poznato da General nikada nije htio napustiti svojeg vojnika. Poznato je kako se založio za obranu Srećka Rovera. (Srećko Rover je bio optužen da je radio za Oznu, odnosno Udbu i kao vođa imenom "Bimbo" u Kavranovoj AKCIJA DESETI TRAVNJA 1947-1948. godine, izravno skupinu koju je vodio davao Ozni-Udbi u ruke, mo.) Ponovio se isti slučaj. General nam je rekao: " Sumnjam više na Bebeka nego na Stanića. Ako je dakle Stanić nevin, onda bacam na ulicu sina mog vojnika koji je dao život za Hrvatsku". (Dakle, usprkos izjavi Ilije Stanića da njegov otac Jozo nije poznavao generala, ovdje ipak general govori "...onda bacam na ulicu sina mog vojnika..." što nije dokaz da ga je general morao poznavati, jer je Ilije Stanića otac Jozo mogao biti u generalovim jedinicama bez da ga je general poznavao,mo)

General nije Stanića istjerao. Stanić ga je ubio u nedjelju 20 travnja oko 11 sati strahovitim udarcem u tjele spomenutom željeznom motkom, a onda ga izbio nekoliko puta velikim nožem. (Bio sam tada po Otvorenoj Zapovijedi u Njemačkoj, brat Dabo-Peranić u Parizu, a Slavko (Logarić, mo) dvadesetak kilometara daleko na putu u Cargagente. Generalovo mrtvo tijelo je nađeno u ponedjeljak ujutro od radnika u tiskari, jer je krv probila kroz pod. (Nastojeći prikazati što bolje mogu skicu stana generala Drinjanina. Skicu je stavio dr. Miljenko Dabo Peranić u svojoj knjizi **POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA** na str. 30. Ja ju ne mogu preslikati i staviti ovdje. Stan je bio na prvom katu a tiskara DRINAPRESS prizemno. Čitajući ovaj opis, kuhinja je na lijevoj strani, zatim spremište, do spremišta je dnevna soba sa hodnikom i dvoja vrata iz kojeg se ide lijevo u dnevnu sobu a desno u spavaću sobu. Do spavaće sobe je nužnik u koji se ulazi sa hodnika između vanjskog zida i soba, dvije spavaće sobe. Pri kraju kata iz hodnika vode stepenice dolje u prizemlje gdje se je nalazila tiskara DRINAPRESS i mnoge stalaže knjiga i kutije dokumenata. Mo.Otporaš.)

Pokopan je veličanstveno uz sudjelovanje dobrih naših španjolskih Franjevaca u Cargagente-u, te sudjelovanje starih boraca španjolske Plave Divizije, koji su ga voljenoga ovdje od svih, nosili na svojim junačkim ramenima na vječni počinak. Starješine Franjevaca su pitali najstarijega generalova sina Domagoja: " Da li je Tata želio biti zakopan u grob ili raku, i da li u civilnom ili vojničkom odijelu?". Domagoj je odgovorio: " Tata je bio vojnik, pa neka ga se pokopa kao vojnika, a uvijek je želio da ga se položi u zemlju ". General je naime volio tu zemlju Španjolsku kao i svoju dragu Hrvatsku.

General je toliko puta rekao da bi želio umrijeti kao Ustaša, što je cijeloga svojeg života i bio. Sada počiva vječni počinak u svojoj ustaškoj uniformi, s odlikovanjima koje je imao na prsima za vrijeme ceremonije, (druda strana pisma, mo) dignuta su, metnuta u njegovu ustašku kapu i predana zapovjedniku Plave Divizije, da se on pobrine da sve to dođe u ruke Generalovom najstarijem sinu Domagoju, kada dođe u zrele godine. Domagoj je sada 14 godina, Drina 13, Vjekoslav 12, a najmlađoj

Marici je 11 godina.

Nastavlja se sa drugim dijelom.

(Oprostite. Oduljilo se pa sam odlučio staviti u dva dijela ovo važno izvješće.)

Domoljub 20th May 2012, 13:19

Pročitao sam i očekujem drugi dio, nastavak. Za moj pojam bi bilo bolje da si sve stavio u jedan članak.

Otporaš 21st May 2012, 15:06

IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA DRINJANINA (2)

Nemamo još ovlaštenje dati podatke (jer je to stvar istrage, a još nije sve ni potvrđeno) o titovskoj srbokomunističkoj udbaškoj mreži koja se splela oko Generala, a za koju je General znao. Zapanjit će se svaki Hrvat (kada za to dođe vrijeme) i pitati da li je to moguće. Naš brat X. ([ne znam tko bi mogao biti ovaj "naš brat X., ako nije dr. Miljenko Dabo Peranić", mo](#)) bio je samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove. (ovo je vrlo važno znati: Tko je taj X. koji je bio samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove, tj. smrti?)

Smijemo Vam ([pismo je pisano meni i mi smo se uzajamno tako oslovljavali sa "Vi", mo](#)) za sada dati do znanja samo ovo: Jedino se naš Slavko Logarić, najmladji Generalov živi vojnik u emigraciji, našao uz grob Generala i vidio mu patničko lice. Slavko je išao obezumljen kao vjerni pas oko groba svoga gospodara. I ako su mu orošene oči smetale, ([ovdje se za sigurno misli reći da je Slavko Logarić plakao i oči su mu bile pune suza, mo](#)) ipak je vidio mrsku srbokomunističku zastavu koju su u odsutnosti ostalih Hrvata Udbaši postavili na jedan vijenac namjesto naručene hrvatske trobojnice. (Evo šta o tome kaže dr. Dabo Peranić u svojoj knjizi **POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA** na str. 55/56, mo):

"...Pogrebu je prisustvovao i Vel. Beluhan, kojemu su "povjerovali" vršiti obred pokopa; sklon sam povjerovati da su to vlasti htjele radi toga da bi što otkrile, te ako je to tako onda se nisu prevarile...

Normalno je da je Vel. Beluhan naručio vijenac. Dopuštam da se Španjoloac mogao prevariti i naopako postaviti hrvatsku vrpcu i na takvoj ispisati natpis Vel. Beluhan. Ali ne moguće mi je dopustiti da Vel. Beluhan nije vidio svoj vijenac, te da nije ugledao četničku namjesto hrvatske zastavu. ([ovdje dr. Peranić govori o četničkoj zastavi, dok pukovnik Štef Crnički u svojem Izvještaju govori o "srbokomunističkoj zastavi", mo](#)) ...

Naime, kada se već obred završio i lijes trebalo položiti u grob, netko je pokrenuo pitanje da bi Generala trebalo položiti u grob s hrvatskom nacionalnom zastavom. Svi su čekali - i svi nešto očekivali, ali nitko nije nalazio rješenja. Pitali su Domagoja, da li je u kući koja hrvatska zastava. Potvrdio je. Otišli su je tražiti. Nisu je našli.

Kako "slučajno" našao se tu Oreč, ([Jozo Oreč, kako se je kasnije pričalo da je bio član HRB, je ubijen u Johansburgu 1979 god., mo](#)) i kao "slučajno" je rekao da je tu takva zastava. Držao ju je zamotanom. Svi su slušali i gledali. Tko ju je odmotao, Logarić se više ne sjeća, jer više ništa nije vidio pred sobom; vidio je samo odmotanu četničku zastavu s velikom mrtvačkom glavom, koju su upravo htjeli položiti na Generalov lijes. U zao čas! Logarić je skočio kao bijesan tigar, zgrabio četničku zastavu i počeo ju kidati na očigled svih prisutnih. Svi su uzbudljivo gledali. Logarić ju je uzeo za dva kraja, te ju pokušao rastrgnuti preko koljena. Jaka svila nije popuštala. Redarstveni se

časnik domisli podvali - i Logariću pruži nož. Vjerni Generalov vojnik odreza četničku mrtvačku glavu, sastavi krajeve, preokrene i napravi hrvatsku trobojnicu ...

Logarićev pogled zaustevi se na jednom vijencu. Bacio se i na nj. I njega je počeo trgati. Bio je to vijenac Vel. Beluhana s natpisom "Sinu Hrvatske - Padre Eugenio" ([hrvatski svećenik Eugen Beluhan, mo](#)) - - na plavo-bijeloj-crvenoj četničkoj traci...(Posvetila Ti se ruka, Logariću, Tvoja desnica, spriječivši obeščastiti Generalov grob!) ([Za podsjetiti je da je dr. Peranić stigao u Cargagente u četvrtak 24 travnja a pogreb je bio u utorak 22 travnja. Dakle, još su uspomene friške i vijenci svježi, mo](#))..." kao bijesni tigar se bacio na nju, pogotovu na drugu veliku srbokomunističku zastavu s velikom crvenom zvijezdom u sredini, koju su već udbaši počeli pripremati da njom pokriju Generalovo tijelo na vječni počinak, nadajući se da će se vječno nasladjivati svojom paklenskom osnovom - da su Generala s njom pokopali. Ali hrabri Maksov vojnik Slavko ([Logarić, mo](#)) je kidao i kidao mrsku crvenu zvijezdu na oči svih prisutnih, i trebalo je da mu vjerni Generalov prijatelj Španjolac dade nož (jer je vidio da se bez noža ne može) da iskida to mrsko srbokomunističko strašilo, te da na koncu sastavi oba kraja rastrgane srbokomunističke zastave i na ruševinama jugoslavenstva uskrnsne hrvatski barjak crven-bijeli-plavi. - Jest, nad grobom Generala Viteza Luburića se vodile bitke, u kojoj je Hrvatska ruka shrvala u prah srbokomunistički simbol. I dat će Svemogući Bog da će uskoro tako i biti.

Tek četiri dana poslije Generalova umorstva stižemo potpisani i brat Dabo-Peranić, svaki svojim putem. Pogreb je bio obavljen već u utorak dne 22 travnja u 11 sati. Mi smo bili obaviješteni indirektnim ali pouzdanim putem sutradan u 11 sati, i stigli slijedeći dan (24 travnja), jedan u šest a drugi u sedam sati predvečer. Udbaška mreža se odmah razotkriva. Istražni organi se usmjeravaju na pravi put. Otkrivaju se strahote, koje još nije dozvoljeno iznijeti na javu da se konci istrage ne prekinu. Udba dolazi do takve drskosti (vidjeli da su ostali četiri dana neotkriveni) da je tražila dozvolu ući u Generalov stan. Naravno, nije joj uspjelo, jer plemeniti Španjolac znade razlikovati dobro od zla.

Uz Generalov grob još su svježe iskopana tri druga. Kad smo ih vidjeli, simbolički ili stvarno, bila su namijenjena nama trojici. Ali se mi ne damo da nas u njih pokopaju, premda bi nam bila najveća hrvatska vojnička čast da snijemo vječni san uz bok našega Generala.

Stjepan Crnički, (zadnji preživjeli Generalov suborac iz Janka Puste) potpis

Ovdje je nadodano rukopisom dra. Dabe Peranića. Dr. Miljenko Dabo Peranić je moj vjenčani kum:

" Dragi Milane, stigoh u Pariz iz pravog razbojišta. Ovdje i gor. ([misli se na situaciju u Parizu. Koliko sam kasnije saznao neki istaknuti Hrvati Pariza, inače naši dobri prijatelji i suradnici su u odsustvu Dabe Peranića iz Pariza za ovo vrijeme dok je on bio u Cargagente, posumnjali u njega te počeli najozbiljnije širiti vijesti da je dr. Peranić sudjelovao u ubojstvu generala Drinjanina. O tome najbolje dr. Peranić piše u svojoj knjigi **POGIBIJA GENERALA DRINJANINA, mo**](#)) Primio tvoju pošiljku. Izvini mi bratski. Drži se čvrsto! Nastavljamo radom. Pozdrav Annie ([moja supruga,mo](#)) i svima. Tvoj Miljenko.

Domoljub 21st May 2012, 15:44

Postaje sve zanimljivije. Tko je taj Jozo Oreč?

18-04-2015 02:13#415

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

ZLATONEZAVISNEDRŽAVEHRVATSKE - N.D.H.

Mnogo se je pisalo a još više nagađalo šta je bilo sa zlatom Hrvatske Narodne Banke NDH? Jugoslavenski novinari hrvatskog podrijetla su napisali stotine Feljtona o tom "ustaškom zlatu"; pa čak je u svojoj knjizi GREH, KAZNA I POKANANJE Simo Dubajić pisao kako je u Kočevlje, gdje je on bio "komandant" došlo 30.000 zarobljenika, njemački general Lor, "ustaško zlato" i zarobljeno oružje ...

Donosim ovdje jedno pismo generala Drinjanina od 3.XI.1967. kojeg je pisao dru. Miljenki Dabi Peranić u Pariz. U ovom pismu general uzgred spominje i dio zlato hrvatske narodne banke. Dali je tadašnji hrvatski general Vjekoslav Maks Luburić znao više od svih jugoslavenskih novinara o bilo kakovome zlatu hrvatske narodne banke, to je teško pogoditi, jer se general Luburić nije predao nego otišao u hrvatske šume odakle se je borio protiv Ozne i Udbe. Ali svakako nije teško pogoditi da je general Maks Luburić bio tu na terenu, u Zagrebu, u to vrijeme, i kao glavni zapovjednik obrane grada Zagreba, je trebao ili morao nešto znati, pa je danas do nas, poslije 67 godina dali hoćemo ili nećemo vjerovati šta u ovom pismu general Drinjanin kaže. Otporaš.

3.XI.1967.
general DRINJANIN

Dragi Miljenko !

Ostavio sam Obranu dogotovljenu, a ja odoh na dva dana van, i samo bi htio upotpuniti što sam ti javio o Draganoviću. (Stjepan, Krunoslav Draganović je bio hrvatski svećenik u Rimu. Mnoge Hrvate je spasio a još VIŠE mnogima pomogao da se isele u druge zemlje, posebice "preko lokve", u Argentinu, Australiju i USA. Kako tvrdi Šime Balen u svojoj knjizi "KRVNIK PAVELIĆ 1952., da je Krunoslav Draganović pomogao prebaciti Poglavnika u Argentinu kao i Eichmann. Usko je surađivao s prof. Miroslavom Varoš, koji je u istini bio ubačeni agent jugoslavenske Udbe među Hrvate. S Krunoslavom Draganovićem je osnovao koncem pedesetih godina HRVATSKI DEMOKRATSKI ODBOR i tako još više rastočio i pocijepao hrvatsku političku emigraciju. Ljeta 1967 godine agenti jugoslavenske Udbe su kidnapirali iz Austrije Krunoslava Draganovića. Kasnije se je nagađalo da se je sam prijavio, što se za sada skoro za sigurno zna da se je sam vratio u sporazumu sa agentima Udbe. Na Miroslava Varoša se je uvijek sumnjalo da radi za Udbu, ali se nije imalo konkretnih dokaza. Negdje početkom 1972. se je saznala da radi za Udbu i da je njihov tajni agent. Udba mu je javila da se sprema "ražanj za zeca" što je bio mig da je talijanska policija za njim da ga uhapse. U zadnju minutu je uspio pobjeći i živio je u Splitu. Mo.) Ako uspijem poslat ću ti otiske iz Obrane, a ako ne kad se vratim. Nema sumnje da su ga prodali Azevi, i odlučio sam ići s tim pojmom.

U Usa su mislili to je propaganda, ali ako su ga uhvatili i kako izgleda prodali gotovo je, on i njegovu, a ako je to propaganda, onda je najgore što su mogli učiniti, jer kako je slično nešto bilo više puta, moglo bi se dogoditi da ih u Beogradu nabiju na kolac, i neće nitko vjerovati da nisu na Kapari u društvu kakvih Švedjanka. Previše je daleko otišlo, a da bi to moglo biti. Zato ne mogu vjerovati da je to farsa. I sada kada je donijelo mnogo stranih i hrvatskih, idem i ja (vijestima, mo), inače su mi sugerirali da tiskam jednu izvanrednu Obranu. Nu Slavko (Logarić, mo) mi veli, da nije kod Popa Gene (po svoj prilici se ovdje misli na Eugena Beluhana Kostelić, mo) sjedi i piju. A onda

stvar sa Bleiburškom knjigom. Prcela je sve dao ovome ([Draganoviću, mo](#)) da to poboljša, a ovaj zadržao i ode sa svojom knjigom. To sam rekao Prceli pred 10 godina da će mu to biti. ([Ivan Prcela je prikupio podataka od preživjeli hrvatskih vojnika s Bleiburga i Križnog puta. Uzelo mu je preko 20 godina prikupiti te podatke. Tada je sve dao Krunoslavu Draganoviću da pregleda i uljepča. Ipak od kopija tih podataka i tog materijala Ivan Prcela je izdao 1970 godine knjigu OPERATION SLAUTERHOUSE, a 2005. prevedena je na hrvatski jezik HRVATSKI HOLOKAUST, Zagreb 2005., mo](#)). tako je i mjo iskaz o povlačenju ([hrvatske vojske, mo](#)) via Prcela svršio kod Draganovića i izgleda via Draganović kod Udbe. I mogao bi izaći i u VJESNIKU U SRIJEDU.

Drugo: kapitalisti Rojnica i Tuđina su kupili linotip u Munchenu Nikoliću ([Vinko Nikolić urednik Hrvatske Revije, mo](#)) i misle izići sa tjednikom, osim Revije i još čega. Ovaj će publicirati Rojničinu knjigu ([SUSRETI I DOŽIVLJAJI, mo](#)) o strategiji, kao što mu u Argentini tiskaju o povijesnim, filozofskim i političkim pitanjima, iako je čovjek nepismen. Nu Husnija je znao pričati kako su iz Zagreba ponijeli Rojnica i drugi ruksak iz narodne Banke. I neki zaglavili, neki ostali. Možda i nije tako, ali svakako je sposoban. Ja predo državi zlato i zaprtio moj ruksak i askericu ([to je ustaška parabola iz prve emigraciju koju su Ustaše povratnici zvali RODA, mo](#)) i s municijom. Draganović se isto ganjao po Rimu sa Pećnikorom i Herenčićem ([general Ivo Herenčić, pregovarač s Danijelom Crljenom o predaji hrvatske vojske i civila Saveznicima na Bleiburgu 15 svibnja 1945., mo](#)) za zlato s pištoljem u ruci i policijom, Englezima. Sve će to sada van. Jugoslavija ga može tjerati radi krađe zlata, jer su čipke, vele mi, još nosile staru oznaku Jugovine. Voditi će ga u Sarajevo i Zagreb, ako se odluče na proces. Ovisi o tome što će Austrija biti kadra učiniti za toga svoga Krobata. Vjerujem ništa neće učiniti sretna da ga se riješila., iako će crno-žuti i sveti kuk / K und K / cesarski i sveti / Beč drečati kao jare kad ga kolju. Jare dreči, ali zašuti. Bojim se da će se naši revolucionarni Azevi instalirati definitivno, jer onda imaju martire: Gezu, Šimundića, Draganovića, jer im je to trebalo. Pokušaj doznati šta o Gezi. Kad se vratim poslat ću ti izvadak iz Uzdanice ([novina u Australiji koju su izdavale razne hrvatske grupacije, mo](#).)

Pošalji našima u Toronto pozdrav u našem duhu. Na 18.XI. slave dan Otpora. Treba im dati pomoć, jer i tamo su digli glavu naši nihilisti. U Evropi manji od makova zrna, čim stignu preko, dreknu i hoće, da ONI KOJI SU DOSPJELI NA DRUGU STRANU BARE, dignu revoluciju. Bojim se da su sve to Azevi. Da nas razbiju i u Torontu, i Usa. I da Hrvati kod kuće ne dođu do spoznaje, da smo izgubili ne samo NDH. i dva desetljeća, nego i zdrav razum. Pošalji im par pametnih misli, iako ukratko, jer duge stvari ne čitaju. Toliko ovog časa.

Pozdrav svima.

General Drinjanin.

19-04-2015 14:38#416

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

SURADNJA RADI HRVATSKE - IZA VAŠIH LEDJA STOJI ODPOR

(Ovo pismo se nalazi u knjizi **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"** na strani 196/197. Mo.)

general Drinjanin

21 veljače 1963.

Dragi moj brate !

Eto, jučer Vam je odgovorio Bebek ([Željko Bebek, mo](#)), pa bih ja samo želio nadopuniti u pogledu pisama upućenih osobno meni. Osjećam se neobično sretnim radi Vaše suradnje i zalaganja. Vašim riječima ujedno stavite točku na uvod u našu suradnju i od sada ja Vas smatram jednim od najužih suradnika našeg Stožera. ([Ja sam već pisao o dru. Miljenki Dabi Peraniću i on je već poznat svim onima koji su imali priliku čitati i pratiti ova pisma.](#)

[Dr. Peranić i ja smo godinama radili u istom poduzeću. Istini za volju ja sam ga savjetovao 1962. da se priključi Otporu i da se javi generalu, što je on i učinio. Svojom suradnjom dobio je generalovo povjerenje da je kasnije postao desna ruka generala Drinjanina i član Glavnog Stana HNO, mo.](#)) Imate jednu vrlo delikatnu i značajnu misiju i smatramo Vas šefom našeg odsjeka za vojnu povijest. Od sada pa unaprijed možete računati s nama na život i smrt. Niste više sami i ne trebaju Vas moriti brige u pogledu leđa. Iz vaših leđa stoji Otpor. Dijeliti ćemo Vaše uspjehe, ali i neuspjehe. Treba uvijek ljudski računati i sa 7 mršavih godina. ([mislim da svaki zna šta ova izreka znači, mo.](#))

U ovom broju "Obrane", koji izlazi za par dana, dali smo znati, da izlazi list "La Croatie" ([Kako sam već prije pojasnio da smo dr. Peranić i ja dugo razmišljali, neovisno o generalu Drinjaninu i Odporu, da počnemo s jednom malom privremenom "novinicom" LA CROATIE. Kasnije se je ta ideja ostvarila s pomoću generala i Otpora. Sve ukupno je izišlo samo 6 brojeva. Prestalo je pomanjkanjem novčanih sredstava, mo.](#)) i da molimo sve naše prijatelje, da vas pomognu moralno, materijalno i suradnjom. Nećemo za sada stavljati karte na stol radi Vas, kako bi mogli dati prve korake bez Otpora, a na najširoj elastičnoj bazi. Vjerujem u uspjeh Vašega pothvata zato, jer je iza njega Vaša osoba i zato, jer sam voljan dijeliti Vašu sudbinu. Kada bi nam sve zatajilo, neće zatajiti tiskara "Drine" i Vi ćete ići naprijed.

Odobravam Vam kontakte s HOP-om ([Ovdje moram reći da sam osobno na tome radio, jer sam tada još bio član HOP-a a naš zajednički prijatelj Josim Čavčić je bio predsjednik društva "Dr. Ivan Šarić", kao i predsjednik Hrvatskog Radničkog Saveza, HRS kojeg je dr. Peranić bio tajnik. Nismo mogli prekinuti s prijateljima koji su i dalje ostali u HOP-u, odnosno u HRS-u, a mi, skoro svi, prilikom nesporazumijevanje novodošle politike HOP-a i pritiskom pojedinih zaguljenih članova iste, napustili smo HOP i prešli u Odpor, mo.](#)), kao i sa svim drugim Hrvatima, koji stoje na državotvornom stanovištu, bez obzira što ti ljudi pisali o nama i posebno o meni. Ogromni dio ljudstva je apsolutno idealistički raspoložen, a ako im fali jedna vizija na našu problematiku, gledanu iz bliže perspektive, to je radi njihova vodstva, koje je intelektualno i politički zakržljalo. Naprijed, dakle, bez straha i kompleksa. Ono što Vam sada u nastavku pišem, možda nije akademski ali jest jako plastično i u vojničkim okolnostima ima svoje značenje: idite naprijed i jednu ruku uvijek držite pred sobom za udarac, za obranu, za što bilo ili pipate u tami, ako ista vlada, a drugu ruku uvijek držite otraga .....za svaki slučaj. Tražite suradnike i savjetnike, ali nikada nemojte pasti u kušnju, da pravite neki odbor. Vaša intelektualna superiornost moći će Vam dozvoliti vršiti potrebni ekvilibrij.

U pogledu vlč. Čuljeta ja apsolutno odobravam redosljed misli, koje ste iznijeli i više držim do onih masa HOP-a, koje su i tako u konstantnoj pobuni, nego do zakržljali konzervativaca i ne znam kako bih ih sve nazvao, kao što su Jelić, Oršanić i kompanija.

Prilažem Vam prvu stranicu "Obrane" i na poleđini našu unutarnju okružnicu, da vidite, da mi slijedimo s Vijećem, jer smo ga mi napravili, a ako netko izleti iz njega, nećemo to biti mi. Pokušajte, a ako ne uspijete, ne trebamo se ljutiti. Dobiti ćete sve, što imamo i što iziđe iz tiska izravno i o tomu će voditi brigu Bebek. Budite stalno s nama u kontaktu. U pogledu Vašeg ljetovanja, možete računati na moju kolaboraciju. Ja mogu ovdje napraviti praktički, što god

želite. (Ovog ljeta 1963. godine je bio prvi posjet Dra. Peranića generalu Drinjaninu. Prije njegova odlaska za Španjolsku, pitao me je da kako bi se on, kao čovjek glazbe, trebao ponašati pred jednim vojnikom i generalom Maksom Luburićem.! Rekao sam mu da je Maks jako jednostavan i da je sin seljačke majke, te da neće imati s njim nikakvog problema. Kada se je Dr. Peranić povratio s godišnjeg odmora, za dugo nije mogao prestati govoriti - i to sve najpovoljnije - o generalu Drinjaninu, mo.).

Želeći Vam mnogo uspjeha i dobro zdravlje, uz rukoljub Vašoj gospođi, odani Vam:

general Drinjanin.

ps.

1. Nađite jednu adresu, koja će biti javna. Možda poštanski pretenac, to je najzahvalnije. Javite nam odmah tu adresu, i mi ćemo, čim ju dobijemo, tiskati jedan oglas na hrvatskom, u našoj tiskari, sa tom konkretnom adresom. Taj ćemo oglas odmah uputiti svim našim povjerenicima, i razbacati odatle, iz Francuske, po cijeloj Francuskoj. ALI KAO GOTOVU ČINJENICU. To jest: toga i toga dana izlazi novina, pod imenom tim, i tim, sa adresom tom i tom, izlazi dvomjesečno, košta toliko i toliko, naručuje se, na toj stalnoj adresi. Mole se za suradnju, pretplate, oglase itd.

2. Mi ćemo glavnim našim uputiti odmah jednu povjerljivu okružnicu, i oni će odmah pomoći, i staviti na raspolaganje fond "DRINE" itd. Vama za list. za "početni fond". Dapače, kao utemeljitelji. Mi jamčimo za svaku svotu, koju predujme, pozajme, itd.

3. Uputiti ćemo Vam kopije pisama, koja budu pisali u korist lista. Ima u Kanadi nekih mogućnosti, jer se tamo govori francuski kao i engleski. Ima na Orientu. I u Francuskoj ima masa Hrvata. Ja mislim da možemo našim posredstvom dosta toga smjestiti, jer odmah imate povjerenike, koji će se staviti na raspolaganje. I u Parizu ima masa, koja iako nas ne bremeniše, ipak vjerujem da će kupiti list, (Ja sam ga osobno prodavao i sa mnogima se zamjerio što ga nisu htjeli kupiti, izgovorom da ne "barata" (govori) dovoljno francuski. Koliko me sjećanje danas, poslije preko pola stoljeća, drži, nisam nikada uspio prodati više od dvadesetak novina. Najviše smo se "počesali" tj. dobrovoljne priloge kupili, mo.), prvi i jedini, koji izlazi na francuskom jeziku. Ime: možda "CROATIE" ili kako to dođe na francuskom? Možete i drukčije, mi u tom pravcu ne želimo Vam nametati mišljenje.

4. Važno je da donesete vijesti iz francuskih i hrvatskih kolonija, makar nešto. Prihvatite razna društva, zajednice, radničke Saveze, katolička itd. društva,- ali ne za savjetovanje, jer onda iz toga brašna neće biti pogače. Vi ste vlasnik, urednik i ideolog lista. Samo tako se može. Izvanstranački, i za sve, to da, ali kao mušterije, i ne kao **ODBORNICI**. Neka Vas Bog toga spasi ! Nastupite da izlazite sa listom. I pozovite sve na gotovu činjenicu, ali ne na savjetovanje i savjetovanje, jer ste gotovi. Idite malim ljudima, i sa činjenicama. Trebate oglase, suradnike, pretplatnike, dobrotvore, povjerenike, ali ne **odbornike**, članove su-uredništva itd. Poslušajte me, pa bolje manje, skromnije, ali sigurno. Izgrizli bi Vas kao crveni mravi (što se na selu i pučki kaže "prćimravi", mo) svi ti parama gladni i duhom siromašni intelektualci, kojima vrvu Paris.

Tvoj Maks,

20-04-2015 06:42#417

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013
Poruke
2,348

NI NA NOVU GODINU GENERAL DRINJANIN NE MOŽE MORIVATI - PRVO PISMO U NOVOJ GODINI 1965

general DRINJANIN

1.1.1965.

Dragi Vladem i dragi Ratko !

Ovo je prvo pismo koje pišem u novoj godini. Sa djecom smo sproveli sretno i beričetno Božićne Blagdane, proveselili se noćas, malo se odmorio, i evo danas otpremam što više mogu za Kandu i sutra za USA., ako dragi Bog dao, u nedjelju padre Oltra i ja idemo u Madrid, odakle ćemo Vas se sjetiti. Idemo na važne razgovore i sastanke, a isto vodim i mehaničara za linotyp, i kada svrši najpotrebitije, još ovog mjeseca raditi će linotyp i odmah ćemo jednu OBRANU sklepati za kratko vrijeme.

Neka ovo nekoliko misli poleti k Vama, koji ste zaista dali primjer u svakom pogledu, ne samo tamo našima i prijateljima, nego i drugim Otporašima i svim Hrvatima. Iskrene su moje riječi i ja Vam se obojici toplo i bratski zahvaljujem. Isto Vam i čestitam i molim Vas, da moju hvalu i čestitku i drugima uručite.

Primio sam dar za djecu. To je kneževski dar. Ja ću napisati 35 kratkih zahvalnica i poslati ih Ratku, a Ratko neka ih svima uruči. Moja je želja zaista bila da bude za djecu, i za sada sam učinio dvoje: kupio sam svima novu robu, kapute itd., i osim toga sam dečkima kupio kompletnu sobu za studij, sa modernim stolovima, itd. Rekao sam im da je to dar hrvatskih prijatelja. Djeca već razumiju mnogo toga i ako Bog dao skoro će i u tom pravcu biti za mene ugodnih iznenađenja. Znam da ste Vas dvojica mozak i dinamika svih akcija, pa i ovakvih u korist moju. Kao borac osjećam se sretnim, da sa takovim suradnicima i prijateljima mogu u životu računati. Ipak je to utjeha u danima iskušnje, patnje, proba i nedaća. Stavljam Vam na srdce da i prijateljstvo među Vama dvojicom, pokažete drugima primjer i uzor. Bog Vas pratio na tom putu i blagoslovio svaki Vaš korak. Prvom zgodom napraviti ću jednu fotografiju djece i poslati kao znak zahvalnosti.

Nakon što razašaljem Okružnicu i zahvalnicu, te odgovorim, pisati ću Vam o tekućim poslovima, poslati još DRINAPRESSA za one koji nisu dobili, a sada primite bratski stisak desnice. Vjerujem da ste proveli sretno i veselo blagdane.

Grli Vas Vaš odani general Drinjanin.

Nadodano rukom:
Dragi Ratko i Lenka!

Za ovaj čas samo toliko, a kasnije ću poslati pismeno zahvalu svima. Smijao sam se od srdca kako je Ratko sanjao i san tumačio! Hvala Bogu sve je bio san!

Grli Vas odani Maks.

20-04-2015 13:24#418

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

" Reci istinu i razbiše ti glavu " - Ivana.Josipović, Prkos.com
(Zamolio bih zainteresirane da kliknu na ovaj link kojeg je uz moju pomoć stavila Ivana Josipović na portal javno.com za četrdesetu (40) godišnjicu pogibije generala Viteza Vjekoslava Maksa Luburića. Žao mi je da se link nije pokazao. Hvala, Otporaš.)

Uz 46-tu godišnjicu smrti sjetimo se danas hrvatskog vojničkog genija i zadnjeg Zapovjednika Hrvatskih Oružanih Snaga, HOS NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, NDH Viteza Vjekoslava Maksa Luburića, generala Drinjanina.

Ni ovaj opis koji je izišao prije 6 godina na portalu javno.com. i svi komentari nisu dovoljno izrazili bol i sućut onih Hrvatica i Hrvata koji su u Maksu Luburiću vidjeli i još uvijek vide ZAČETNIKA HRVATSKOG NACIONALNOG IZMIRENJA.

SLAVA VITEZU VJEKOSLAVU MAKSU LUBURIĆI, GENERALU DRINJANINU!!! Otporaš
Mile Boban.

Posljednje uređivanje od Bobani : 20-04-2015 at 13:28

20-04-2015 21:24#419

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

April 20, 2015 Comments (0) Views: 1 Povijest
RECI ISTINU RAZBIŠE TI GLAVU, kaže Maks Luburić.

21-04-2015 21:33#420

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

KUPILI SMO TISKARU ZA POTREBE HRVATSKIH VOJNIKA

EDITORIAL " D R I N A "

Apartado 5024

MADRID - ESPANA**PEROM I MAČEM U SLUŽBI DOMOVINE**

(Ovo Okružno pismo od 3 rujna 1961. godine nije u knjigu **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"**, Mo. Otporaš.)

Hrvatski vojnici !

U ranijim okružnicama iznijeli smo naš načelni stav naprama totalnoj mobilizaciji svih neprijatelja Hrvatske Države. Ima nas mnogo, koji smo voljni pristupiti totalnoj hrvatskoj mobilizaciji. Jedan dio rada mi smo preuzeli na sebe, a između ostalog i odgajanje hrvatskih vojnika u svehrvatskom, konstruktivnom, vojničkom duhu. Na nama je , da pripremimo stručno štivo, koje treba dati u ruke hrvatskim vojnicima u domovini i izvan domovine. To bi se postiglo tiskanjem vojničkog časopisa "DRINE" i posebnih vojničkih vježbovnika i stručnih vojničkih knjiga za čarkare, dočasnike i časnike, te za posebne grane oružja i zvanja. Ili da se izrazimo s malo rieči: da spremimo sebe i druge, duh i tijelo za naše zvanje i našu buduću misiju.

PRETVORIMO IDEJE U DJELA.

Ima nas dosta koji smo voljni i sposobni napisati povijest našeg rata, ali i iskustva istoga, jer će i budući rat, makar bio i atomski, biti ujedno i partizanski rat. Problem četnika i partizana neće riješiti ni Ujedinjeni Narodi a ni atomske rakete. Ta Srbi nam javno u svom tisku najavljuju odmazdu i klanje ako htjednemo ostvariti svoju Hrvatsku Državu, a mi to hoćemo i moramo učiniti. Ratovanje je umijeće i znanost, a gerilsko ratovanje je posebni kompleks pitanja, gdje sudjeluju i ratno umijeće i ratna znanost, i psihologija i politika, i niz ostalih čimbenika.

Mi smo u zadnjem ratu, a i poslije rata, mnogo toga naučili. Pratimo i događaje poslije rata u hrvatskoj, ali i u stranom svijetu. I sada je zadnji čas, da sve naše znanje pritorimo u priručnike, sveske knjiga. Tada će naše znanje i naša iskustva biti korisni novim generacijama, a i nama samima. Trebamo mnogo knjiga, časopisa, i mnogo tisuća primjeraka. I to treba dati u ruke hrvatskim vojnicima u domovini i u svijetu. Treba ideje pretvoriti u djela, ili su nekorisne za narod.

UZDAJE SE U SE, I U SVOJE KLJUSE.

Mi smo u zadnja vremena izmijenili, pismeno i usmeno, misli sa mnogo hrvatskih rodoljuba. Ogroman je dio voljan započeti korisnim, konstruktivnim radom i na našem, tj. vojničkom sektoru. Pa ipak smo ustanovili jedan kompleks, koji nam je, gotovo svima, zajednički. Svi mi očekujemo, da će, eto, Amerika riješiti sve naše probleme, da će jednostavno uviditi, da smo na pravom putu, da će se odreći Tita, pa u danom času i ostvariti nam Hrvatsku Vojsku, opremiti ju, i pomoći nas, da stvorimo demokratsku, ali i Božiju Hrvatsku Državu. To je sve lijepo i mi smo uvijek bili na strani antikomunističke i moćne Amerike, pa će ona, možda i vjerojatno i učiniti dosta toga u korist našu.

Ali Amerika mnogo griješi što misli, da se sve, pa i sloboda i krv, može kupiti i prodati, a mi griješimo, da naše želje konfundiramo (**pomiješati, mo**) sa stvarnošću. A stvarnost jest ta, da će nas Amerika pomoći kada njoj bude konveniralo, a učiniti će to ona a i ostali, ako mi dadnemo dojam jakih, sposobnih i spremnih boraca. (**Zar se to nije pokazalo i ostvarilo Domovinskim ratom?!, mo**)

Jake se pomaže, a slabe se tek sažaljava. Na nama je da priredimo duh jedinstva među hrvatskim vojnicima, i da stručno spremimo naše borce, kao što je i na hrvatskim političarima i hrvatskim umovima, da politički teren bude pripremljen. Inače će nas novi rat zateći kao i g. 1917., kada smo bili tjerani u Jugoslavenske Legije, ili kao g. 1941-1945. kada nas je bilo i u Ustašama i Domobranima, ali i u Titovim "Narodno-oslobodilačkim" brigadama i legijama, i u Handžar divizijama, i na kraju u kolonama smrti. Ima mnogo problema, koje samo i jedino mi možemo

riješiti.

DVA I DVA SU ČETIRI.

Nije problem samo u tome da shvatimo, da mi to možemo učiniti, nego u tome, da hrvatskim borcima u domovini i svijetu dadnemo mnogo tisuća primjeraka časopisa, priručnika i knjiga, odgojnog i stručnog sadržaja. I nije samo problem u tome, da mi to hoćemo, želimo i znademo izvršiti. Problem je i u materijalnim sredstvima. Ako rukopisi ne odu u tiskaru i ne budu tiskani, ostaje mrtvo slovo, mrtvi kapital. Ali tiskara košta mnogo novaca i mi taj novac nemamo.

Mi smo prije teretili sami sebe, i uži krug. U ostvarivanju plana kojega smo Vam predstavili treba mnogo više. U tiskanju zadnje "DRINE" dokazalo se, da problem treba na drugi način riješiti. Ne samo da je rad i papir mnogo skuplji, kao što ste to mogli ustanoviti i kod ostalih hrv. pokušaja, nego ako taj rad treba sprovesti grupa iz Madrida, treba u Madridu za to imati tehnička sredstva. A pomanjkanje tiskanja i odlazak nekih, koji su se tiskanjem bavili, stavili su nas pred nerješiv problem: tiskare uništavaju naša slova i svaki ih puta moramo iznova naručiti i duplo plaćati lynotip, kao što je to bilo kod izvanredne "Drine" u kojoj smo donijeli Načela Hrvatskih Boraca. A za mali broj knjiga, odnosno primjeraka, to je tako veliki izdatak, da bi tiskanje "Drine" ubrzo uništilo ekonomski one, koji ju izdaju. Morali smo se odlučiti: ili prekinuti svaki rad, ili kupiti tiskaru. Mi smo s vjerom u hrvatske vojnike donijeli odluku i kupili tiskaru.

EDITORIAL "DRINA" U SLUŽBI HRVATSKIH VOJNIKA

Mi smo kupili tiskaru, preuzeli obveze naprama trećima, obvezali sami sebe na stalnu žrtvu, ali smo moralno obvezali i sve vas, one koji ste nas godinama bodrili, da neka se krenemo i mi, Vaši zapovjednici.

Mi smo stvorili jedno trgovačko poduzeće, koje će nastojati raditi kao i svako drugo, tj. zaraditi tiskanjem tiskanica, brošura, knjiga itd. Za Vas i za bilo koga, koji nam je voljan rada dati. Poduzeće će tiskati i za to ubirati odnosnu protuvrijednost. A iz dobitka, ili iz dijela dobitka bi onda tiskali "DRINE", priručnike, propagandistički materijal na stranim jezicima o našim problemima itd.

Hrvatska društva, hrvatske skupine, stranke, grupe, novine ili pojedinci mogu nama povjeriti tiskanje letaka, brošura, izvješća, memorandum, knjiga i mi ćemo to uvijek savjesnije i jeftinije tiskati nego stranci. Mi ćemo to i razaslati za Vaš račun na osobe ili mjesta, kako to zatražite. Centralni položaj ove zemlje dozvoljava nam, da to dobro, savjesno i sigurno izvršimo.

Mi bi taj rad naplatili po minimalnim cijenama da pokrijemo troškove, dobitak, ili dio istog bi upotrijebili za izravno vojničke ciljeve. Tako bi mogli pokrivati izdatke, koje nam je, već nemoguće pokrivati i tako bi mogli izvesti zadatke, koje inače ne bi mogli izvesti.

DIONICE KRVI I DIONICE ZNOJA.

Mi se obraćamo onima koji su nam jednom povjerali svoje živote, svoju krv, kao i onima, koji su to sutra voljni učiniti. Obraćamo se onima, koji su dali svoj obol u krvi, koji su za domovinu dali svoju **DIONICU KRVI.** Znači, da se obraćamo onima, koji imaju povjerenja u svoje zapovjednike. Pa, zaključujemo logički, kada ste voljni dati i opet svoj obol u krvi, svoju svetu **DIONICU KRVI,** morate dati i dio svoga rada, ploda svoga znoja, **DIONICU ZNOJA.** (Skoro 53 godine kasnije, dakle 1962-2013., želio bih podsjetiti danas, skoro treći naraštaj, kako je tada bilo. Živio sam u Parizu, i bio vrlo aktivan u hrvatskom državotvorno radu. General mi je poslao **20 DIONICA,** svaka 5 tisuća starih francuskih franaka, ili 50 NF, što je bilo otprilike dvije dnevnice po **DIONICI.** Ne sjećam se više koliko sam ih prodao, ali nisam mnogo. Izgovora je bilo milijun, samo da ih se ne kupi, a pred crkvom, poslije sv. Mise, masa Hrvata i nešto malo Hrvatice. Sve uštirkano, uglađeno, od miline bi gledao tako divno uglađene Hrvate i Hrvatice, ali njihov negativni i škrti stav prema Hrvatskoj ih odaje tako mizerno, pa izgledaju kao da bi se njima trebala pomoć skupljati. Sjećam se

kada sam u San Francisku 1976. godine sakupljao dobrovoljne doprinose za odvjetnike i obranu Akcije Zvonka Bušića i njegove petorke, jedna vrlo dobro poznata grlata osoba, Hrvat, je pred Crkvom u San Jose, pred svima rekla: Glave damo, novac ne damo, i mnogi su se oglasili na ovo. Mo. Otporaš.)

Ako svaki od Vas prema svojim mogućnostima preuzme **DIONICU ZNOJA**, tj. kupi jednu ili više dionica "DRINE" dioničkog društva za promicanje hrvatskog tiska, postajete i vlasnici svoje tiskare, svog nakladnog društva. Ulažete, ali ne gubite svoj novac, a pomažete hrvatski tisak u tuđini, i posebno financirate borbu svog naroda, hrvatskih vojnika. Vi možete kupiti jednu ili više dionica, a možete i Vas više, skupa, kupiti jednu dionicu i biti njen skupni vlasnik. Možete to učiniti izravno kod nas, a možete i preko Povjerenika Drine, možete i preko "Krug Prijatelja Drine", preko Društava, ili preko grupe posebno stvorenih od posjednika dionica.

ČIST RAČUN DUGA LJUBAV

Na Vama je, posjednicima dionica, da upravljate dioničkim društvom koje će se legalizirati i biti vođeno, kao i sva ostala društva. Na Vama je da delegirate svoje povjerenje na osobu, koja Vam se čini zgodnom. Na Vama je, da nadzirete rad dioničkog društva i odredite dokle se dobitak može upotrijebiti za opću stvar, recimo za tiskanje "DRINE", kako bi ova moga izvršiti svoju misiju. Na Vama je da stvorite grupe interesiranih, i da nadzirete dio Vašeg imetka, koji je utrošen u dionice "DRINE".

Znamo iz iskustva, da će biti hrvatskih vojnika ili nevojnika, ali poštenih rodoljuba, koji će naš rad ometati. Bit će poštenih Hrvata, koji nam neće vjerovati. Tome je lako pomoći: neka dodju ovamo, sjednu u Upravu "DRINE" i odterete nas, a preuzmu odgovornost za rad prema svima Vama, prema vojnicima i budućoj Hrvatskoj Vojsci, prema svom narodu i prema forumu, kojega će hrvatski ljudi, prije ili poslije u emigraciji stvoriti da vodi hrvatsku sudbinu. Ima nas, koji ćemo im biti zahvalni ako nas odterete, jer bi mogli upotrijebiti svoj um u službi domovine i na drugi način, pomagajući njima i ostalima prema svojim sposobnostima. Ima Vas, koji morate posvjedočiti, da smo Vas nukali, da nastavite s "Drinom" na drugom mjestu i sa drugim ljudima. Mi smo to i javno učinili u letcima i zadnjoj "Drini".

Mi sada nudimo "DRINU" pa i dioničko društvo zato jačima, pozvanijima, a možda i pogodnijima. Mora se biti pošten, pa to priznati. I tko još uvijek ne vjeruje, neka se uvjeri, - ili neka nas barem pusti, da izvršimo misiju mi koji se kupimo oko "DRINE". Ima Vas na tisuće, koji ste od nas badava dobivale "DRINE" pa sada imate mogućnosti, da nas zamijenite. Otkupite dionice, i "DRINA" je Vaša. Samo poznati izdajnici, izrodi, neprijatelji naše stvari ne mogu biti posjednici dionica "DRINE" ni same "DRINE", a svim državotvornim Hrvatima put je otvoren. Iskoristite ga. Nadzirite nas, zamijenite nas, ali ne pustite, da nam se zakrči put, jer je svehrvatski, državotvorni, konstruktivni, vojnički.

NAŠA JE VJERA NAŠ "SPUTNIK" I NAŠ "VOSTOK".

Bez vjere se ne može živjeti. Pa i oni, koji nas ubijaju radi vjere čine to zato, da nam nametnu svoju nevjeru. Mi moramo vjerovati u ono što radimo. Mi moramo vjerovati u konačni uspjeh jedne pravedne stvari, a naša je pravedna, poštena, zakonita i logična.

Čemu "DRINA", čemu sve to, eno, pogledaj u nebo, reče mi jedan naš čovjek, pogledaj, kaže, kako ruski Sputnici i Vostoci kruže nebom. Sve će propasti, jer se slobodni svijet neće da brani od komunističke nemani, vele drugi. Eto, vele treći, ne možemo mi sa Srbima i komunistima, pa je najbolje pusti sve k vragu i ne žrtvovati vrijeme, um i sredstva.

Mi oko "Drine" vjerujemo u hrvatsku budućnost, kao i u bolju budućnost čovječanstva i slobodnog svijeta. I hrvatski narod će znati nama ili našoj djeci zahvaliti na trudu i povijest će znati ocijeniti

našu žrtvu. Hrvatski je narod prošao kroz mnoge bure, teško je stradao, ali je volja za životom bila jača i žrtva je uvijek bila plemeniti njoj, kako bi hrvatska zemlja stvarala nova pokoljenja, nove nade. Zato i sada, iako nam je svima dosta stradanja, žrtve i vjerovanja, izvršimo našu dužnost.

A onima, koji su izgubili sve, pa i vjeru, poručujemo: pa ako je zaista sve izgubljeno, da li ćemo moći onda pregovarati i ovu novu žrtvu, koju od vas traže vaši zapovjednici? Ako je sve propalo, šta će se izgubiti, ako se izgubi i Tvoja **DIONICA ZNOJA** u vidu Dionice "DRINE"?

UPOZORENJE.

Ako želite otkupiti jednu ili više dionica "DRINE" javite nam to. Vrijednost jedne dionice jest **DESET DOLARA** ili protuvrijednost, u bilo kojem novcu. Svaka dionica ima svoj broj, koji je naznačen na privremenoj dionici, koja će Vam biti uručena na mjestu, gdje uplatite, ili će Vam biti poslana preporučenom poštom izravno na adresu, koju nam naznačite. Sve ostalo ćete sami odlučiti, kao i to, da li dionice moraju biti nominalne, ili ne, kao i sve potrebno o djelovanju društva.

Nećemo snositi odgovornost, ako ste nam poslali novce ili ček u običnim pismima. Najbolje je platiti u čeku, koji neka glasi na "Drinu". Svi će ti čekovi biti legalno unovčeni, a iznos uveden u blagajničke knjige i tekući račun "DRINE" u banci.

Povjerenici i Društva koja otkupe blokove od Deset Dionica, izdat će Vam dionicu i skupno poslati novce. Oni koji budu trebali svoju dionicu, jer su bez posla, jer imaju drugih razloga, dobit će svoj obol natrag kada god zatraže. Jedino zasada, ne možemo jamčiti u pogledu kamota, interesa, jer to pitanje morate riješiti između sebe, tj. između posjednika dionica. Imajte u vidu, da vršite jednu domovinsku dužnost, a ne gubite svoj uložak. Tražite obavijesti, mi ćemo Vam ih dati, ali ne duljite, jer se približavaju odsudni časovi. Nama, zaista, nitko ne može predbaciti, da nismo htjeli ili smjeli.

Bog i Hrvati !

U Madridu 3. IX. 1961. g.

Za "DRINU"

general Drinjanin.